

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko Przemysłowemu Instytutowi Maszyn Budowlanych Sp. z o.o. [...]

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 października 2009 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 3 czerwca 2009 r.,

oddała zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną pełnomocnika J. M. w sprawie przeciwko Instytutowi Maszyn Budowlanych Sp. z o.o.

Sąd Okręgowy wskazał, że skarga kasacyjna nie została opłacona należną w sprawie – z uwagi na wartość przedmiotu sporu - opłatą podstawową. W związku z tym skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na zasadzie art. 130² § 3 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powoda wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia a także zwrócenie się przez Sąd Najwyższy z pytaniem prawnym co do zgodności art. 130² § 3 k.p.c. z art. 45 ust. 1 oraz art. 78 Konstytucji RP a w razie orzeczenia o niezgodności z Konstytucją RP – o umożliwienie uzupełnienia opłaty. Pełnomocnik powoda wskazał, że art. 130² § 3

k.p.c. traci moc z dniem 1 lipca 2009 r. na skutek jego uchylenia przez ustawodawcę. Wśród motywów jego uchylenia ustawodawca m. in. miał kierować się – na co wskazuje pełnomocnik powołując dokumenty z procesu legislacyjnego – rozstrzygnięciem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 maja 2008 r., sygn. P 18/07. Jakkolwiek Trybunał rozpatrywał w tym wyroku zagadnienie konstytucyjności art. 370¹ k.p.c., to jednak – zdaniem skarżącego – w całej rozciągłości argumentacja Trybunału daje się stosować w odniesieniu do art. 130² § 3 k.p.c. Nie uzasadnia to więc stosowania tak surowego środka jakim jest odrzucenie środka odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie znajduje uzasadnionych podstaw.

Przedstawione przez skarżącego zagadnienie zgodności z Konstytucją RP art. 130² § 3 k.p.c. zostało rozstrzygnięte przez Trybunał Konstytucyjny w trzech wyrokach – z dnia 17 listopada 2008 r. sygn. SK 33/07, z dnia 28 maja 2009 r. sygn. P 87/09 oraz z dnia 14 września 2009 r. sygn. SK 47/07. Trybunał Konstytucyjny uznał że odrzucenie odpowiednio apelacji, zażalenia i zarzutów od nakazu zapłaty, które nie zostały opłacone, a wnoszone były przez profesjonalnego pełnomocnika, było dopuszczalne w świetle Konstytucji RP. Nie zachodziła zdaniem Trybunału Konstytucyjnego niezgodność art. 130² § 3 k.p.c. z art. 45 ust. 1 oraz art. 78 Konstytucji, które to wzorce konstytucyjności proponował pełnomocnik skarżącego w zażaleniu. Jakkolwiek zatem ustawodawca uchylił przepis art. 130² § 3 k.p.c., to jednak w przypadkach, w których znajduje on zastosowanie (patrz w szczególności art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 234 poz. 1571), środki odwoławcze wnoszone przez pełnomocników a nieopłacone należycie podlegają odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.